

Godgørenhed sat i Bevægelse, og det er meget godt. Men naar Ulykken ikke har et saadant stort Omfang, at den kan sætte den almindelige Medfølelse i Bevægelse, tror jeg, at der sker for lidt. Det Spørgsmaal, som jeg vil henstille, er, om man ikke baade over for Fisserne og over for Redningsmandstabet bør gaa til en mere regelmæssig Forsjorgelse, end der kan være Tale om ved Indsamlinger, og den Smule Hjælpekasse, der er Tale om, og hvortil Staten giver 3,000 Kr., saa vidt jeg ved. Det er et Spørgsmaal, om ikke Staten bør gøre regelmæssige og større Ofre for at bøde paa de Ulykker, som Besterhavet og Skagerak anrette mellem vor Fisser- og Strandsbefolkning, og om man ikke bør komme til en regelmæssig Forsikring, som naturligvis vil koste Ofre. Det er jo klart, at en Forsikring for Mænd, der ere udsatte for saa øjenhynlig Livsfare, som Fiskere og Redningsmænd ofte ere det, vil blive uforholdsmæssig dyrere end den almindelige, men det vil vistnok være en rigtig Opgave for Staten, om den vil træde til her og sørge for, at Kystbefolkningen, først og fremmest de Folk, der have med Redningsvæsenet at gøre, men mulig ogsaa de, der drive Fiskeri som regelmæssigt Livserhverv, fik Afgang til en Forsikring, der var støttet fra Statens Side. Jeg tror, at dette vilde være bedre end at prisgive disse Folk til den private Godgørenhed, hver Gang der finder et Ulykkestilfælde Sted. Man vilde derved opnaa, at der blev ydet Hjælp, ikke blot i særlig paatrængende Tilfælde, hvor en Snees Fiskere gik til Grunde, men ogsaa naar det kun var en enkelt Mand, der gik til Grunde; for den enkelte Familie kan Sorgen og Trangen være lige stor, hvad enten en eller samtidig 20 Familier misse deres Forsørger. Jeg vil henstille dette Spørgsmaal til Overvejelse af de vedkommende Myndigheder, af den ærede Minister og Finansudvalget, og hvem der ellers har med Sagen at gøre. — Medens jeg er derovre ved Bestyrelsen, maa jeg maaske komme med nogle Bemærkninger om Ringkøbing Fjord. Jeg tror ogsaa, det er rigtigst at saa denne Sag undersøgt, men jeg vil dog bringe i Erindring, hvorledes det er gaaet med den lange Række tidligere Undersøgelser. Det er ikke ganske saa Fenge, der ere kostede paa Undersøgelser derovre, navnlig af Vandstandsforholdene i Ringkøbing Fjord. Jeg haaber ikke, man nu begynder paa en ny Række kostbare Undersøgelser med lignende negativt Resultat som ved de mangeaarige Undersøgelser derovre. Men i Forbindelse dermed vil jeg tillade mig at spørge om noget. Til Begrundelse af den Udgift ovre

ved Ringkøbing Fjord anfører man, at der maa gøres noget for Fiskeriet, og at Fisserne nødvendig maa have Havne. Deri er jeg enig. Men maa jeg i den Anledning tillade mig at bringe i Erindring, at for et Par Aar siden var der ogsaa Spørgsmaal om at hjælpe Kattegatsfisserne. Der var en Plan fremme om ret betydelige Udgifter over ved Anholt og om en Række mindre Anlæg omkring ved Kysterne, baade den jydste og den sjællandske. Jeg ser ikke noget til denne Sag paa det foreliggende Finanslovsforslag — hvis jeg skulde have overset den, maa jeg bede om Undskyldning — og derfor tillader jeg mig at spørge: Er denne Sag, som har meget stor Betydning for Fisserne i Kattegat, salig hensovet hos den højtærede Minister, eller lever den endnu? Og hvis den lever endnu, hvad jeg for øvrigt gaar ud fra, saa vil jeg haabe, at den lever i den Form, at man tænker paa alle Kysterne rundt omkring ved Kattegat. Da Planen sidst var oppe, gik den ud paa, at vi lavede en Centralhavn ved Anholt, hvor alle Fisserne skulde betjenes. Fra flere Sider — ogsaa fra min Side — blev der gjort opmærksom paa, at man vistnok vilde gøre Fiskerbefolkningen omkring ved Kysterne større Gavn ved at hjælpe dem til mindre Fiskehavne paa Steder, hvor der virkelig er Fiskepladser. Jeg vilde ønske, at Overvejelserne maatte gaa i den Retning, men jeg tillader mig allsaa foreløbig at spørge: Hvorledes forholder det sig med Kattegathavne for Fiskeriet? — Under Nr. 261 i Betænkningen finde vi de højtærede Kvinder. Jeg tror, det er der, det angaar i alt Fald den paatænkte Udstilling. Jeg ser, at man nu i Aar ønsker Resten af de 15,000 Kr. — jaadan var det vist —, der skulde tilskydes i det hele fra Statens Side. De 5,000 Kr. bleve givne i Fjor til forberedende Øvelser, og nu ønsker man allsaa at saa de andre 10,000 Kr. Det er jo klart, at ingen vover at lægge sig ud med denne Bevilling, og det er heller ikke, fordi jeg vil løbe nogen saadan Risiko, at jeg nævner Spørgsmaalet; men det er ikke undgaaet Offentlighedens og naturligvis heller ikke dette Ting's Opmærksomhed, at der har været lidt Uro i Vejren. Der har jo næsten været en revolutionær Bevægelse inden for den Vej, og denne har ført til, at Præsidenten i denne Republik har maattet takke af — ligesom vi hørte i Dag, at en anden Præsident har maattet takke af. Jeg ved ikke, om dette betyder, at det Kvindeforsamfund, der agter at afholde Udstillingen, er i en Opløsningsstilstand, der kunde udsætte Udstillingen for Fare. Det er blevet sagt offentligt, har jeg set,